

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten ¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Frank Bond en 19 anderen, moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De verzoeker Frank Bond, genoemd in artikel 1, onder 1, is in 1884 te Djakarta (Indonesië) geboren en is van Nederlandse origine. Gedurende 28 jaar is hij in dienst van het Nederlands-Indische gouvernement werkzaam geweest. Op 27 december 1951 opteerde hij uit maatschappelijke overwegingen voor de Indonesische nationaliteit, welke stap door hem wordt betreurd. Sedert januari 1958 verblijft verzoeker in ons land. Zijn kinderen, die de Nederlandse nationaliteit hebben behouden, zijn eveneens hier te lande woonachtig. Verzoeker en zijn echtgenote genieten ondersteuning.

De Italiaanse verzoeker Leonardo Fortunato Bortolussi, genoemd in artikel 1, onder 2, is in 1933 te Amersfoort geboren en heeft daar steeds gewoond. Hij onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Als granietwerker voorziet hij in zijn onderhoud.

Martin Lucien Briët, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 3, is in 1920 te Semarang (Indonesië) uit Nederlandse ouders geboren. Uit angst zijn betrekking te zullen verliezen opteerde hij in november 1951 voor de Indonesische nationaliteit. In mei 1956 kwam verzoeker met zijn van oorsprong Nederlandse vrouw en zijn beide kinderen naar ons land. Hij zou gaarne in zijn oorspronkelijke nationaliteit worden hersteld. Als kantoorbediende voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De staatloze verzoeker Fritz Hirsch, genoemd in artikel 1, onder 4, is in 1890 te Augsburg (Duitsland) geboren. In 1933 kwam hij met zijn gezin naar ons land. Hij kan als ingeburgerd worden beschouwd. Verzoeker heeft voldoende inkomsten uit bezit.

In artikel 1, onder 5, wordt voorgedragen de staatloze verzoekster Johanna Maria van Kampen, van echt gescheiden van Ernst Wilhelm Bossmann. Zij is in 1901 te Klein Netterden (Duitsland) geboren en woont sedert 1921 in ons land. Verzoekster heeft zich aangepast aan de Nederlandse leefwijze. Als kioskhoudster verdient zij het brood.

De staatloze verzoeker Laurent Kern, genoemd in artikel 1, onder 6, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlander. Adressants overleden echtgenote was van Nederlandse origine. De uit zijn huwelijk geboren dochter bezit het Nederlanderschap door geboorte. Als chauffeur heeft verzoeker voldoende inkomsten.

Gerrit Müller, de staatloze verzoeker genoemd in artikel 1, onder 7, is in 1935 te Beverwijk geboren en heeft daar steeds gewoond. Hij is in geest en leven Nederlander geworden. Als schilder voorziet hij in zijn onderhoud.

De Duitse verzoekster Ingrid Parlow, genoemd in artikel 1, onder 8, is in 1935 te Berlijn (Duitsland) geboren uit een Duitse vader en een van origine Nederlandse moeder. Na het overlijden van haar echtgenoot vestigde de moeder zich in 1948 met haar beide dochters in ons land. Verzoekster vol-

tooid hier haar schoolopleiding. Zij heeft zich de Nederlandse leefwijze eigen gemaakt. Na haar naturalisatie hoopt zij een werkring als stewardess te vinden.

De verzoeker Bernard Plesz wordt voorgedragen in artikel 1, onder 9. Hij is in 1928 te Sobkow (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Van 1942 tot april 1945 was hij verplicht in Duitsland te werk gesteld. Na zijn bevrijding nam hij als vrijwilliger dienst bij het Amerikaanse bezettingsleger in Duitsland. In 1948 werd hij in ons land toegelaten. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw is hij in onze samenleving opgenomen. Als mijnwerker voorziet verzoeker in het onderhoud van zich en de zijnen.

De verzoeker Johannes Franciscus Sauer, genoemd in artikel 1, onder 10, is Nederlander van geboorte. Hij verloor zijn oorspronkelijke nationaliteit door gedurende de oorlogsjaren vrijwillig in dienst te treden van het leger van de bezetter. Indien verzoeker hier te lande woonachtig zou zijn, zou te zijnen aanzien de wet van 30 juli 1953, *Stb.* 363, houdende voorziening ter wegneming van staatloosheid, toepassing kunnen vinden. Aangezien adressant echter sedert december 1957 in Mechelen in België verblijft, is zulks niet mogelijk. Verzoeker, die als chef-monteur een goed inkomen geniet, zal, indien zijn naturalisatie wordt uitgesteld, in ernstige mate in zijn bestaan worden bedreigd. In verband hiermede komt het de ondergetekende redelijk voor requestrant voor naturalisatie in aanmerking te doen komen.

In artikel 1, onder 11, wordt voorgedragen de Duitse verzoekster Maria Scheucher. Deze is in 1910 te Oberwillern (Duitsland) geboren en woont sedert 1938 in ons land. Zij kan als ingeburgerd worden beschouwd. Verzoekster behoort tot een congregatie van religieuzen en is als kleuterleidster werkzaam.

De verzoekster Suzanna Siblesz, genoemd in artikel 1, onder 12, is in 1886 te Dilli (Portugees Timor) geboren en bezat door afstamming de Nederlandse nationaliteit. Zij is weduwe van de Nederlander Jan Brakkee. In verband met haar pensioenaanspraken opteerde zij na de soevereiniteitsoverdracht voor de Indonesische nationaliteit. In februari 1956 vestigde verzoekster zich in ons land, waar vier van haar vijf kinderen reeds woonachtig waren. Adressante geniet pensioen.

De Franse verzoeker Gerard Johan Villier, genoemd in artikel 1, onder 13, is hier te lande geboren en getogen en voelt zich Nederlander. Zijn echtgenote is van Nederlandse origine; zijn kinderen bezitten reeds het Nederlanderschap. Als mijnwerker voorziet verzoeker in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De in artikel 2 genoemde verzoekers bezitten allen de Indonesische nationaliteit. Daargelaten, dat hiertoe bij sommige voorgedragenen ook uit anderen hoofde aanleiding bestaat, worden zij voor kosteloze naturalisatie voorgedragen, omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren. Ook van de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 1, die door onwetendheid geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid het Nederlanderschap door optie te verkrijgen, wordt aangenomen, dat hij de Nederlandse nationaliteit buiten zijn wil heeft verloren.

¹⁾ Zijn met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

Van allen kan worden gezegd, dat zij zijn geassimileerd en dat zij zich het Nederlandschap waardig hebben getoond.

De verzoeker Henri Gottschalk, genoemd in artikel 2, onder 1, is in 1904 te Djakarta (Indonesië) geboren. Van 1921 tot 1951 was hij als vrijwilliger in Nederlandse militaire dienst en wel tot de soevereiniteitsoverdracht in het voormalige Nederlands-Indië en daarna op Nederlands Nieuw-Guinea. Na nog van 1954 tot 1957 als commies bij de Dienst van Financiën te Hollandia werkzaam te zijn geweest, kwam verzoeker in mei van laatstgenoemd jaar naar ons land. Hij geniet pensioen. Verzoeker heeft ermede ingestemd, dat het Nederlandschap bij uitdrukkelijke wetsbepaling zal worden onthouden aan zijn van tafel en bed gescheiden echtgenote, die nog in Indonesië verblijft.

Elisabeth Wilhelmina Hildebrand, genoemd in artikel 2, onder 2, is in 1921 te Padang (Indonesië) geboren en woont sedert 1946 in ons land. Zij leefde tot voor kort in de veronderstelling, dat zij de Nederlandse nationaliteit bezat. Als verpleeghulp voorziet verzoekster in haar onderhoud.

De verzoeker John Bernard Ransun, genoemd in artikel 2, onder 3, is in 1937 te Magelang (Indonesië) geboren en verblijft sedert 1950 hier te lande. Zijn moeder en zijn stiefvader bezitten de Nederlandse nationaliteit. Als kantoorbediende verdient hij het brood.

De verzoeker Henri Pierre Francois Thijssen, genoemd in artikel 2, onder 4, is in 1922 te Djatinegara (Indonesië) geboren. Van 1941 tot zijn komst naar ons land in 1948 diende hij bij het K.N.I.L. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw. In 1951 legde hij een optie/verwerpingsverklaring af ter verkrijging van de Nederlandse nationaliteit. Deze handeling had evenwel geen rechtsgevolg. Als kantoorbediende voorziet verzoeker in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

In artikel 2, onder 5, wordt voorgedragen de verzoeker Christiaan Everhardus Tuwanakotta. Hij is in 1896 op Ambon (Indonesië) geboren en woont sedert 1949 in ons land. Verzoeker is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Gedurende bijna dertig jaren was adressant in Nederlands-Indische overheidsdienst werkzaam. De door hem uitgebrachte optie voor de Nederlandse nationaliteit heeft geen rechtsgevolg gehad. Verzoeker geniet pensioen.

De verzoekster Theresia Elisabeth Maria van Vliet, genoemd in artikel 2, onder 6, is in 1934 te Bandoeng (Indonesië) uit Nederlandse ouders geboren. Zij verloor haar oorspronkelijke nationaliteit tengevolge van de door haar vader uitgebrachte optie voor het Indonesische staatsburgerschap. Na reeds van 1946 tot 1951 in Nederland te hebben verbleven, vestigde zij zich in juli 1957 voorgoed in ons land. Verzoeksters moeder en haar oudere broers en zusters bezitten reeds het Nederlandschap. Als kraamverzorgster voorziet adressante in haar onderhoud.

Anthon Adolf Wattimena, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 7, is in 1926 op Ambon geboren en woont sedert 1951 in ons land. Hij is gehuwd met een Nederlandse vrouw. Als automonteur verdient hij het brood voor zich en zijn echtgenote.

Ten aanzien van alle verzoekers geldt dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit hebben, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

Alle voorgedragenen van Duitse herkomst zijn in het bezit van een verblijfsvergunning.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.